

Toen hij de mensenmenigte zag,
voelde hij medelijden met hen,
omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen,
als schapen zonder herder.
Hij zei tegen zijn leerlingen:
'De oogst is groot,
maar er zijn weinig arbeiders.
Vraag dus de eigenaar van de oogst
of hij arbeiders wil sturen
om de oogst binnen te halen.'

Daarop riep hij zijn twaalf leerlingen bij zich
en gaf hun de macht
om onreine geesten uit te drijven
en iedere ziekte en elke kwaal te genezen.
Dit zijn de namen van de twaalf apostelen:
als eerste Simon, die Petrus genoemd wordt,
en zijn broer Andreas,
Jakobus, de zoon van Zebedeüs,
en zijn broer Johannes,
Filippus en Bartolomeüs,
Tomas en de tollenaar Matteüs,
Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Taddeüs,
en ten slotte Simon Kananeüs en Judas Iskariot,
die hem zou uitleveren.

Deze twaalf zond Jezus uit,
en hij gaf hun de volgende instructies:
'Sla niet de weg naar de heidenen in
en bezoek geen Samaritaanse stad.
Ga liever op zoek naar de verloren schapen
van het volk van Israël.
Ga op weg en verkondig:
"Het koninkrijk van de hemel is nabij."
Genees zieken, wek doden op,
maak mensen die aan huidvraat lijden rein
en drijf demonen uit.
Om niet hebben jullie ontvangen,
om niet moeten jullie geven!'

Matteüs 9, 36 – 10, 8

Deze woorden van Matteüs worden vaak
gelezen als een oproep van Jezus voor
meer 'roepingen': priesters en religieuzen,
later ook pastorale werk(st)ers en vrijwilligers
in de pastoraal, mensen die zich inzetten in
en voor de kerk. Maar zo 'kerkelijk' dacht
Matteüs nog niet.

In dit verhaal gaat het om de zorg voor
*mensen die er uitgeput en hulpeloos
uitzagen, als schapen zonder herder. Jezus
voelde medelijden met hen.* Dat is niet zo
maar wat 'compassie'. De Griekse tekst
zegt dat Jezus ten diepste geraakt wordt
door de situatie van die mensen. Hij zet zijn
leerlingen aan het werk: *Ga op weg en
verkondig: "Het koninkrijk van de hemel is
nabij."* Op de eerste plaats moeten ze naar
kwetsbare mensen gaan.

Wanneer Jezus spreekt over 'de oogst',
heeft Hij het dus over *het koninkrijk van de
hemel*. Dat is het leven waar mensen het
goed hebben met elkaar, in liefde,
barmhartigheid en gerechtigheid. Verder in
het evangelie komt die oogst nog ruim ter
sprake in de parabels over de zaaier en het
zaad. (Mt. 13)

De parabel over de zaaier vertelt hoe
arbeiders voor de oogst geleid worden door
het Woord. Het zaad kan terecht komen op
*de weg, op rotsachtige grond, tussen de
distels en op goede grond.* Wanneer
mensen oppervlakkig leven, *beproeft of
vervolgd worden vanwege het woord,
verstikt worden door de zorg om het
dagelijks leven of de verleiding van de
rijkdom,* kan het gezaaide woord niet eens
ontkiemen. Dat zijn heel menselijke situaties
die het leven van elk van ons kleuren. Zo
gebeurt *het koninkrijk van de hemel* niet.
Maar ... het woord valt ook *in goede*

*grond: wanneer mensen het woord horen
en begrijpen. Zij dragen rijkelijk vrucht, deels
honderdvoudig, deels zestigvoudig, deels
dertigvoudig.* De goede grond van liefde
en zorg voor elkaar, die ook in elke mens
aanwezig is, maakt *het koninkrijk van de
hemel* overvloedig mogelijk.

Het goede in ons leven en in de wereld
groeit tussen allerlei 'onkruid'. Zo lezen we in
de parabel over het *onkruid tussen het
graan*. Ook dat is de werkelijkheid van ons
allemaal. We hoeven ons daar geen zorgen
over te maken. Laat alles maar gedijen. Wie
te veel met het onkruid bezig is, vernietigt
ook het goede graan. Uiteindelijk blijft het
goede over: *het koninkrijk van de hemel*.

In een derde parabel wordt duidelijk dat
het koninkrijk van de hemel helemaal niet
spectaculair is. *Het lijkt op een zaaie van
de mosterdplant, het kleinste van alle
zaden, maar het groeit uit tot de grootste
onder de planten. Het wordt een struik, en
de vogels van de hemel komen nestelen in
de takken. Het koninkrijk van de hemel
gebeurt door kleine gebaren van liefde en
zorg, die mensen ten goede komen.*

Vreemd is dat Jezus zich hier alleen richt
naar *de verloren schapen van het volk van
Israël*. Ook bij Hem vindt het Woord dus niet
altijd onmiddellijk *goede grond*. Zijn houding
zal later veranderen. In de ontmoeting met
een 'heidense' vrouw (Mt. 15, 21-28) zal Hij
beseffen dat *het koninkrijk van de hemel*
bestemd is voor alle mensen, niet alleen het
volk van Israël.

Elke mens die zich inzet voor het welzijn van
een medemens, vooral voor een kwetsbare
medemens, is arbeid(st)er in de oogst van
de Heer, het koninkrijk van de hemel.

God van leven,
overal zijn er mensen,
uitgeput en hulpeloos
als schapen zonder herder.

Wij bidden om mensen,
die zich laten raken
door wat aan mensen gebeurt
aan onrecht en lijden.

Wij bidden om mensen,
die tussen het onkruid in de wereld
bewust kiezen
voor de kracht van het goede.

Wij bidden om mensen,
die blijven geloven
dat Gij groeikracht geeft
aan het kleinste gebaar van liefde.

Wij bidden om mensen
die arbeid(st)ers willen zijn
voor de oogst
van uw koninkrijk.

Wij bidden dat wij zelf
zulke mensen mogen zijn
en dat wij vreugde vinden
in de oogst.

Amen.

In het Licht van Gods Woord

Schilderij: Georges Herregods

De oogst